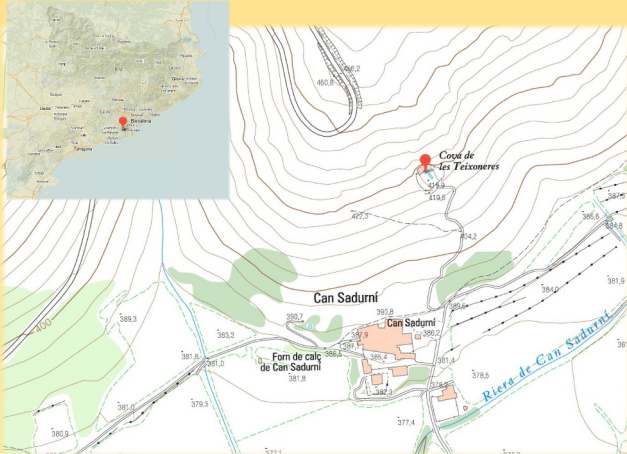

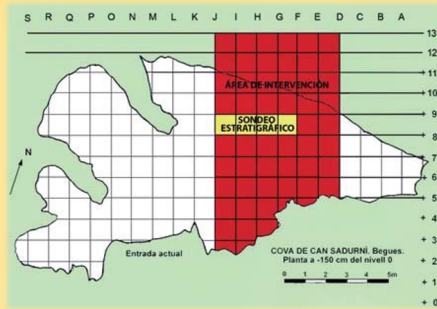
INHUMAT 1 DE LA COVA DE CAN SADURNÍ

BEGUES, EL GARRAF

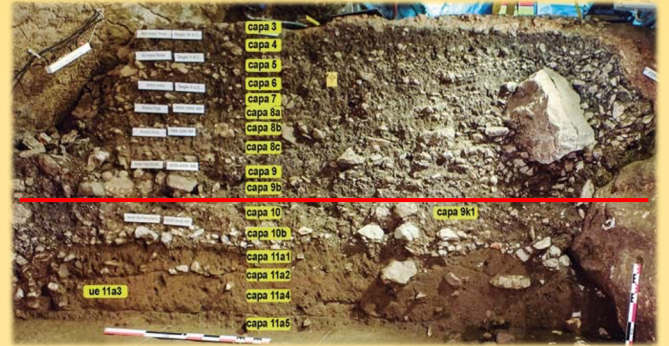
Clàudia Masó Orriols i Laura Vidal Panadès

Localització de la cova. Coordenades UTM: 409085E i 457877N.

Planta interior de la cavitat. La zona vermella és la zona d'excavació i la zona en groc és el sondeig estratigràfic. (Arxiu CIPAG; imatge: Manuel Edo).

Secció estratigràfica del sediment de la cova en el seu sector oriental fins els primers centímetres de la capa 11a5 (arxiu CIPAG; foto: Jorge Champi. Modificada). La línia vermella marca el final del període postcardial.

La cova de Can Sadurní de Begues es troba en procés d'excavació des de fa més de quatre dècades. Aquest jaciment avarca una cronologia que va des de l'epipaleolític microlaminar fins el període iberoromà. La darrera capa excavada és la 11a5 corresponent al Neolític Postcardial (4.500 – 3.700 cal BC). La cova es va emprar principalment com a habitat i com espai sepulcral, tot i que no de manera sincrònica. L'inhumat 1 (4360-4250 cal BC) es troba a la capa 11a3, Neolític Postcardial, juntament amb altres inhumacions.

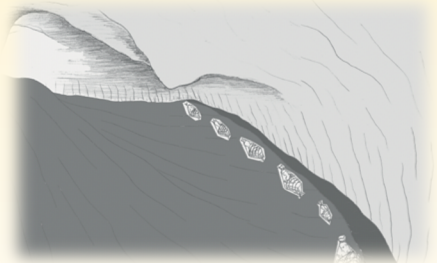
Individu INH1, patologies: trepanació i perforacions *post mortem* en el crani; artrosis vertebral; fractura metafisària del quart i cinquè metatarsians esquerres (arxiu: CIPAG, foto: Olivia Portillo).

Recreació d'un possible sudari que embolicaria el cadàver fortament lligat amb cordes i/o corretges (arxiu: CIPAG, dibuix: Pablo Martínez, muntatge: Manuel Edo).

INH1: inhumació en posició primària en decúbit lateral dret d'un individu adult masculí de 50 anys aproximadament i baixa estatura. Aquest individu fou datat en 4360-4250 cal BC (arxiu: CIPAG, foto: Jordi Champi).

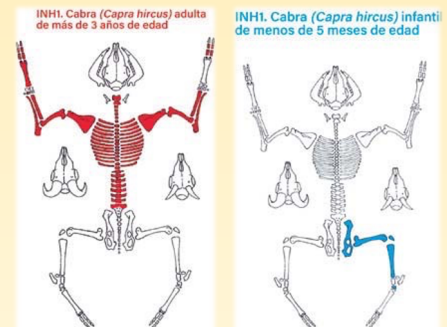

Reconstrucció hipotètica de la capa 11a3 on hi hauria la primera fase de sepultures col·lectives basada en inhumacions primàries successives (arxiu: CIPAG, Il·lustració: Pablo Martínez).

AIXOVAR FUNERARI:

Fragment de bòvid 100 anys més antic que l'INH1. Es creu que podria formar part d'un útil tipo gúbia o escarpa (arxiu CIPAG; foto: Manuel Edo).

Porcions d'una cabra adulta i infantil dipositades com aixovar del INH1 (arxiu CIPAG; dibuix: Maria Saña).

Vas ceràmic del estil Montboló, corresponent a l'aixovar del INH1 (arxiu CIPAG; foto i composició: Manuel Edo).

L'INH1, doncs, va ser inhumat en un moment d'ús sepulcral de la cova de Can Sadurní, on també s'hi ha van inhumar altres individus durant el mateix moment. Aquest individu, igual que la resta, va ser dipositat d'una manera específica i sense esser enterrat, es a dir, el van col·locar directament sobre el terreny, tal i com es faria a l'interior de un dolmen o hipogeu. És important destacar que, de tots els inhumats trobats a la cova, L'INH1 és l'únic que contenia aixovar encara que L'INH5 contenia un petit fragment de ceràmica.